

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 182/2016-27

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 30. marca 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA], zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária Bauer s. r. o., Dénešova 19, Košice, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Richard Bauer, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 18 Nc 8/2000 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKČIA] o d m i e t a ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 2. februára 2015 doručená sťažnosť [REDAKČIA] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa

čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 18 Nc 8/2000.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol: *«Ako vyplýva z obsahu spisu vedeného okresným súdom pod sp. zn. 18 Nc 8/2000, sťažovateľ podal dňa 23. augusta 2000 do podateľne okresného súdu žalobu o určenie vlastníckeho práva, ako aj žalobu na náhradu škody.*

Sťažovateľ mal aj po doručení Uznesenia okresného súdu č. k. 8 C/330/2004 zo dňa 2. apríla 2004 (ďalej len ako „uznesenie o zastavení konania“) za to, že namietané konanie pred okresným súdom prebieha, avšak s ním nebolo žiadnym spôsobom komunikované a ako s účastníkom jednané.

Pre namietané konanie a pre sťažovateľa samotného bola pozoruhodnou aj pre porušenie ním namietaných práv tá skutočnosť, vyplývajúca z uznesenia o zastavení konania, a síce záväzné rozhodnutie a zistenie zákonnej sudkyne okresného súdu v uznesení o zastavení konania, že „... Súd konanie zastavuje... Pri skúmaní podmienok konania súd zistil, že na tunajšom súde už prebieha konanie v tej istej veci a to pod číslom 18 Nc 8/2000 na základe žaloby podanej dňa 23.8.2000...Vzhľadom k tomu, že podaním zo dňa 23.8.2000 začalo v tejto veci konanie na tunajšom súde, bráni prebieha tohto konania prekážka litispendencie, preto súd v tejto veci konanie zastavil a rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia...“.

Sťažovateľ sa však z prírpisu zákonnej sudkyne JUDr. Heleny Hausleitnerovej zo dňa 3. októbra 2014 (ďalej len ako „prírpis“) dozvedá, že vec vedená pred okresným súdom je právoplatne skončená dňom 15. január 2001.

Pretože po doručení uznesenia o zastavení konania, ako aj po doručení prírpisu okresného súdu sú pre sťažovateľa zmätočné informácie o stave, príbehu a účastníctve v konaní najmä po tom čo okresný súd uvádza v meritórnom uznesení o zastavení konania dňa 2. apríla 2004, že namietané konanie prebieha a preto konanie pre prekážku veci začatej zastavuje a následne v prírpise konštatuje, že namietané konanie je právoplatne skončené dňa 15. januára 2001, sťažovateľ nemá inú možnosť, ako obrátiť sa so sťažnosťou na ústavný súd, nakoľko po predvedení zo strany okresného súdu uvedeného nemôže vôbec dôverovať žiadnym informáciám zo strany okresného súdu.

Súčasne považuje za potrebné uviesť, že súdny spis vedený v namietanom konaní mu odmieta okresný súd dlhodobo sprístupniť a nesprístupnil ho ani po zaslaní žiadosti jeho právnej zástupkyne.

Sťažovateľ uvádza, že namietané konanie vedené pred okresným súdom prebieha takmer 15 rokov, pričom počas jeho priebehu nebol uskutočnený žiaden úkon, čo v konečnom dôsledku spôsobilo zbytočné prietahy v namietanom konaní. Predmet namietaného konania nie je podľa sťažovateľa skutkovo, a ani právne zložitý. Namietané konanie svedčí o nespôsobilosti porušovateľa konať bez zbytočných prietahov a rozhodnúť o jeho odvolaní.

Nakoľko dlhodobo nedochádzalo zo stany okresného súdu k vykonaniu akéhokoľvek úkonu smerujúceho k rozhodnutiu o žalobe sťažovateľa a v konečnom dôsledku k skončeniu veci sťažovateľa pred okresným súdom podal sťažovateľ dňa 13. januára 2014 k rukám predsedníčky okresného súdu sťažnosť na 14 ročné prietahy v namietanom konaní v súlade s ustanovením § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o súdoch“). Prípisom Spr. 2015/2014 zo dňa 12. februára 2014 bola predsedníčkou okresného súdu predĺžená lehota na vybavenie sťažnosti do 13. marca 2014. Ani po 13. marci 2014 nedošlo k vybaveniu sťažnosti sťažovateľa a až dňa 11. apríla 2014 došlo k jej odloženiu predsedníčkou okresného súdu.

Následne podal sťažovateľ sťažnosť k rukám predsedu Krajského súdu v Bratislave (ďalej len ako „krajský súd“) pričom krajský súd prípisom Spr. 2093/2014 zo dňa 16. apríla 2014 konštatoval, že sťažnosť je dôvodná.»

Sťažovateľ taktiež uviedol, že „má záverom za to, že zo všetkého uvedeného vyplýva, že okresný súd je zodpovedný za celkovú neprimeranú dĺžku namietaného konania v trvaní viac ako 14 rokov od podania žaloby, počas ktorej okresný súd rozhoduje spôsobom už vyššie uvedeným a nekoná efektívne a bez zbytočných prietahov takým spôsobom aby poskytol sťažovateľovi v namietanom konaní relevantnú ochranu jeho práv a oprávnených nárokov v zmysle návrhu vo veci samej, ako aj namietaných práv v zmysle podanej sťažnosti ústavnému súdu.“

Napokon sťažovateľ v sťažnosti navrhuje, aby ústavný súd vo veci vydal tento nález:

„1. Základné právo sťažovateľa [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 18 Nc 8/2000 porušené boli.

2. Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje Okresnému súdu Bratislava I, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 18 Nc 8/2000 konal bez zbytočných prietahov

3. Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva [REDAKOVANÉ] finančné zadosťučinenie v sume 10.000,- EUR, ktoré je mu Okresný súd Bratislava I povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Bratislava I je povinný uhradiť [REDAKOVANÉ], trovy právneho zastúpenia v sume 736,91 EUR (slovom sedemtotridsaťšesť eur a deväťdesiatjeden centov) na účet jeho právnej zástupkyne Advokátskej kancelárie Bauer s. r. o., Dénešova 19, 040 23 Košice, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo

návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Článok 48 ods. 2 ústavy (ako aj čl. 6 ods. 1 dohovoru) v spojení s čl. 127 ods. 1 ústavy poskytuje ochranu pred porušením základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov v konaní pred súdom len jeho účastníkovi, pretože len vo vzťahu k nemu sa plní účel tohto základného práva, ktorým je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu (m. m. I. ÚS 55/02, IV. ÚS 59/04).

Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 18 Nc 8/2000, ktoré sa začalo 23. augusta 2000 a nie je k dnešnému dňu právoplatne skončené, porušil jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa § 90 Občianskeho súdneho poriadku účastníkmi konania sú navrhovateľ (žalobca) a odporca (žalovaný) alebo tí, ktorých zákon za účastníkov označuje.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti z predloženého súdneho spisu okresného súdu vedeného pod sp. zn. 18 Nc 8/2000 zistil, že sťažovateľ ako fyzická osoba nemá v predmetnom konaní procesné postavenie účastníka konania, a preto nie je v okolnostiach prípadu ani aktívne legitimovaný na podanie takejto sťažnosti. Navrhovateľom v predmetnom konaní bola obchodná spoločnosť [REDACTED], [REDACTED], ktorá ústavnú sťažnosť na ústavnom súde neuplatnila. Ústavný súd na základe uvedeného konštatuje, že sťažovateľ v napadnutom konaní ako fyzická osoba nebol jeho účastníkom, a preto nemá aktívnu procesnú legitimáciu domáhať sa sťažnosťou na ústavnom súde podľa čl. 127 ods. 1 ústavy vyslovenia porušenia označeného základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Z týchto dôvodov ústavný súd v súlade s ústavou, zákonom o ústavnom súde a s prihliadnutím na svoju doterajšiu rozhodovaciu činnosť odmietol sťažnosť sťažovateľa

podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako podanú zjavne neoprávnenou osobou (obdobne II. ÚS 113/02, II. ÚS 277/06 a III. ÚS 464/2010).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. marca 2016